

۱۲ اردیبهشت ماه ۱۳۴۳

پیشوای معظم جناب آقای دکتر مصدق

مرقومه محترم که بعنوان هیات اجرائی و هیات رئیسه^۱ شورای مرکزی
جبهه ملی در پاسخ نامه^۲ موخ دوم اردیبهشت ماه جاری صادر شده است
در ساعت هشت وربع بعد از ظهر روز پنجشنبه دهم اردیبهشت ماه واصل
گردید و بلا فاصله بد عوت احضاری شورای مرکزی برای تشکیل جلسه فوق العاده
اقدام شد. جلسه مذکور روز شنبه دوازدهم اردیبهشت تشکیل و مرقومه شریف
قرائت و مورد مذاکره قرار گرفت. و اینک بشرح زیر توضیحات لازم را بعرض
میرساند.

بدوا تذکر این نکته ضروری بمنظور میرساند که اگر ما در باره مطالب مندرج در
مرقومه شریف توضیحاتی بعرض میرسانیم نباید چنین توهی پیش آید که قصدی
برای مقابله و یا معارضه با رهبر ارجمند راشته یا داریم. بلکه با توجه با این
حقیقت که درستگاه حاکمه طیigram قوانین موجود همچنان حضرت عالی را در قلعه
احمد آباد محبوس و محصور نموده و چنانچه در نامه شریف و سایر نامه‌ها
بکرات اشاره فرموده اید غیر از افراد خانواده با کسی حق ملاقات نداشته و
ند ارید و بد فعات عدم استحضار خود را از حوارث خارج تصریح فرموده اید
بر خود فرض میدانیم که در مورد پاره‌ای از مطالب مندرج در مرقومه^۳ محترم
اطلاعات صحیح بعرض بررسانیم تا بر پیشوای ارجمند روشن شود اطلاعاتی که
بعرض رسانده‌اند دور از حقیقت بوده است. از جمله در باره نحوه شرکت
دانشجویان در کنگره کشوری جبهه ملی و انتخاب دو نفر دانشجو بعضویت
شورای مرکزی که مرقوم فرموده اید جبهه ملی ولايتا آنها را انتخاب کرده است
واقع امر برخلاف آن چیزی است که با اطلاع حضرت عالی رسانیده‌اند جبهه ملی
ایران برای آنکه بتواند علاوه بر احزاب سایر اجتماعات و دستگاهات را نیز در

برگیرد تشکیل سازمانهای مختلف بنام سازمان دانشجویان - کارگران - بازاریان - پیشه‌وران - فرهنگیان - جوانان وغیره را تشویق و هدایت کرد تا کلیه عناصر و افراد علاقمند از هر صنف یا طبقه‌ای بتوانند بوسیله تشکیلات مربوط به خود در آن شرکت کنند . کنگره کشوری جبهه ملی از نمایندگان انتخابی این اجتماعات و دستگاهات که بنام سازمانهای جبهه ملی گرد آمده بودند تشکیل گردید و افراد احزاب علاوه بر نماینده‌ای که از طرف حزب خود بکنگره اعزام راشته بودند در انتخابات سازمانها نیز شرکت نمودند و چنانکه در نامه قبلی نیز بعرض رسید عده کثیری از آنان از طرف سازمانهای مذکور برای عضویت در کنگره انتخاب شده بودند .

لازم بتصویح است که گنگره کشوری جبهه ملی که بر طبق اساسنامه موعد تشکیل آن فرا رسیده بود مصرا از طرف عناصر مختلف جبهه ملی بخصوص احزاب و افراد آن مورد تقاضا بود و شورای قبلی جبهه ملی با تنظیم آئین نا خاصی اقدام با نجاح انتخابات کنگره کرد . بر طبق این آئین نامه همیشه همچنان که بسن هیجده سال رسیده بودند میتوانستند در انتخابات کنگره شرکت کنند . و علاوه بر پنج نفر اعضاء هیات نظارت مرکزی برای هر یک از سازمانها نیز هیات نظارت خاصی مورکب از سه نفر که یکی از آنان با عنوان سرپرست یک نفر از اعضای شورای مرکزی می‌بود تعیین گردید . بترتیب فوق انتخابات هر یک از سازمانها جد اکانه با شرکت افراد مربوط بآن سازمان الجما گرفت و نمایندگان هر یک از سازمانها با رای مخفی و مستقیم افراد آن سازمان برای تشکیل کنگره تعیین گردیدند .

راجع به نمایندگان دانشجویان که در مرقومه خود اشاره فرموده‌اید توجه حضر تعالی را باین امر معطوف میدارد که بموجب آئین نامه کنگره مجموعاً ۴۵ نفر نماینده از طرف دانشجویان وابسته به جبهه ملی انتخاب گردیدند (۲۹ نفر از رانشگاه تهران و ۶ نفر از رانشگاه‌های شهرستانها) علاوه بر این

۷۰۰ نفر نیز برای سازمانهای دانشجویان ایرانی خارج از کشور در نظر گرفته شد ولی از طرف سازمانهای مذکور اطلاع داده شد که بعلت عدم تضمین برای بازگشت نمایندگان انتخابی بمحیط تحصیلی خود اعزام نماینده از طرف سازمانهای مذکور امکان ندارد.

برای جلب توجه آنچنان بآهمیتی که بدانشجویان در انتخابات کنگره دارد شد و از لحاظ مقایسه با تعداد نمایندگان دانشجویان در کنگره بعضی سرساند که سایر صنوف بتمدار زیر دارای نماینده بوده اند : بازار ۱۰ نفر محلات ۱۰ نفر فهنهگیان ۸ نفر اصناف ۷ نفر کارمندان دولت ۵ نفو همچنین سایر قسمتها جبهه ملی و شهرستانها که تعداد نمایندگان آن کمتر بوده و هیچکدام قابل مقایسه با تعداد نمایندگان دانشجویان نبوده اند و دانشجویان از این جهت با تفاوت بارزی فوق سایر قسمتها قرار داشتند.

بنا بر این بهیچوجه تحقیری نسبت بدانشجویان بعمل نیامده است زیرا اولاً تعداد نمایندگان آنها از سایر صنوف و سازمانها براتب بیشتر بوده و ثانیاً نمایندگان خود را در جلسات انتخابی مربوط به ردانشکده و بطور جداگانه انتخاب کرده اند.

همچنین در مورد انتخاب دو نفر نماینده دانشجو برای شوری، ولايتا آنها را انتخاب نکرده است بلکه مجموع هيأت کنگره با رای مخفی و مستقیم و بصورت جمعی کلیه اعضای شورای مرکزی را انتخاب کرده است که در آن از کلیه عناصر جبهه ملی از قبیل روحانیون دانشجویان - اصناف - بازرگانان و سایرین وجود دارد. و دو نفر دانشجوی عضو شوری خود از نمایندگان دانشجویان در کنگره بوده و نظیر سایر اعضای شوری برگزیده شده اند که یکی از آنها (بنام آقای عباس نراقی دانشجوی دانشکده فنی) از مدتها پیش همراه عده دیگری از دانشجویان مبارز همچنان دز زندان بسر میبرد و زندگی تحصیلی او تباہ شده است.

در مورد کنگره رانشجویان خارج از کشور لازم بتدکر است که نامبرگان در هر داد ماه سال گذشته هنگامیکه ۷ ماه از زندانی بودن اکثریت اعضاً و هیات اجرائی میگذشت با این استدلال که : "عصر ما عصر رهبری و پیروزی جبهه های آزاد بیخش در کشورهای استعمار شده و تازه آزاد شده است . مراد از جبهه ملی طفمهای تصنیعی از احزاب گوناگون نیست . مقصود از جبهه تشکیلات واحدی است که انبیوه استثمار شدگان را بدون در نظر گرفتن قشر اجتماعی آنان و بدون مرز بندیهای مصنوعی بر سر یک شیوه یکسان مبارزه و یک برنامه عینی و علمی مترقبی و واحد مشکل می سازد". تصمیم بانحلال احزاب در اروپا گرفته اند و در این مورد نه با سازمان جبهه ملی در ایران مشورتی کرد هاند و نه حتی تصمیم خود را قبل اطلاع م ارسانیده اند . و اصولاً جبهه ملی همچنانکه در نامه قبلی نیز تاکید گردیده است بعلت فراهم نبودن وسائل ارتباط و وجود تضییقات گوناگون عملانمتوانسته در امر سازمانها و فعالیت رانشجویان خارج از ایران نظارت و مداخلهای داشته باشد و راجع بانحلال احزاب اظهار نظری در هیچ مورد (خواه مربوط به داخل کشور و خواه راجع بخارج کشور) نکرده است .

مطلوبی که در نامه قبلی راجع بوضع ایرانیان خارج از کشور بعرض رسیده عیناً در مورد غالب شهرستانها نیز صادر ق است . باین معنی که در اغلب مراکز استانها و شهرستانها که طبقات مختلف مردم علاقمند به جبهه ملی و شرکت در مبارزات آزاد بخواهانه هستند احزاب وجود نداشته یا فقط بعضی از آنها دارای سازمانهای مختصه میباشند و هرگاه تشکیلات جبهه ملی منحصر بسازمان احزاب گردد در این مراکز نمیتوان تشکیلات وسیع جبهه را که بتواند تعاس و ارتباط با مردم محل داشته باشد بوجود آورد . در تشکیلات جبهه ملی هیچگاه صحبت از انحلال احزاب نبوده بلکه همیشه صحبت از تشکیل سازمانهای بوده است که بتواند سایر اجتماعات و دسته ها را نیز

در بر بگیرد .

در مورد عدم شرکت یک حزب دیگر بنام " حزب سوسیالیست " که اشاره فرموده اید خاطر محترم را مستحضر میدارد که در اوان تجدید فعالیت جبهه ملی تقاضای عضویتی از طرف جامعه سوسیالیستها به هیات اجرائی واصل گردید که در اثر رای مخالف بعضی از آقایان عضو هیات اجرائی آنروز تقاضای مذکور مسکوت ماند و تا کون عضویت این جمعیت در شورای مرکزی مورد بررسی قرار نگرفته است .

و در مورد مطالibi که راجع به ترتیب مذاکرات در شورای مرکزی مرقوم شده است لازم است بعرض برسانند که بر طبق صورت جلسات شورای مرکزی اعضا شوری اعم از حزبی و غیر حزبی نسبت بسائل مطروحه در شوری همیشه صراحتا اظهار عقیده گردیده اند و تصمیمات جبهه ملی در کنگره و در جلسات شوری پس از بحث و بررسی دقیق و بصورت رسمی و علنی و با قبول مسئولیت اتخاذ گردیده و انتشار یافته است ، و در موارد لازم برای اتخاذ تصمیمات از رای مخفی نیز استفاده شده است و مطالibi را که در این مورد بعرض حضر تعالی رسائیده اند با واقع امر تطبیق نمی کند .

در مورد تغییر اساسنامه خاطر گرامی را باین نکته جلب مینماید که شورای مرکزی منتخب کنگره کشوری است و بر طبق ماده چهل و دوم اساسنامه مصوب کنگره نمی تواند راسا نسبت به تغییر آن اقدام نماید و این از وظایف کنگره بشمار میورد که بموجب اساسنامه میباشیست هفتماه دیگر تشکیل گردد . و علاوه بر اینکه اجرای نظرات حضرت مستطاب عالی در مورد پذیرش کلیه احزاب و اجتماعات و دسته هایی که حاضرند در راه آزاری فد اکاری کنند بر طبق مقررات اساسنامه امکان پذیر است ، لازم میداند خاطر مبارک را مستحضر سازد که اکنون تقاضائی در این مورد وجود ندارد که عدم قبول آن موجب اعتراض یا ناراحتی شده باشد . اعتراضات و مخالفتها از طرف احزاب و عناصر

بعمل می‌اید که در داخل جبهه ملی بوده و در شورای مرکزی جبهه شرکت دارند و مسئله اصلاح اساسنامه از طرف آنها صرفاً بعنوان بهانه‌ای برای ابراز مخالفتها بکار می‌روند.

نظر باینکه آن چناب که رهبر و پیشوای نهضت ملی هستند صراحتاً ترکیب شورای مرکزی جبهه و اساسنامه آنرا نفی فرموده‌اید و نظر باینکه مقابله با نظریات پیشوای معظم را بصلاح نهضت و ملک و ملت نمیدانیم و با توجه باینکه عناصر معتقد با اساس تشکیلاتی فعلی جبهه ملی از شرکت در سازمانهای نوع دیگر مقدور خواهند بود چنانکه توضیحات معروضه در عرضه قبلی واقع‌شود اراده کار این شورا غیر مقدور خواهد بود.

با تجدید مراتب ارادت و ادعیه خالصانه از طرف شورای مرکزی جبهه ملی — دکتر مهدی آذر

صدق نامه شفرا را برای جواب در اختیار سازمان دانشجویان گذاشت،
جواب آنها به مصدق رسید . مصدق بالحن جواب موافق نبود و میدانست
که دیگران لحن آنرا مستمسک میکنند تا مطالب را بپوشانند . لهدز ایارد داشت
زیر را به سازمان دانشجویان نوشت :

۴۳ / ۲ / ۱۸

گرچه وقت نکردم که از روی دقت بخوانم ولی آنقدر فهمیدم که در نامه
رعایت ادب و احترام نشده و باید این کار بشود و باز بهمین وسیله‌ای که
فرستاد ید آن را بفرستید . واز انتشار هرگونه مطلبی خود داری نمایید که
موجب رنجش فراهم نشود . بجای نوشته‌اند نوشته شود مرقوم فرموده‌اند واسم
هر کدام بعد از کلمه جناب ذکر شود .
نامه‌ای را که نوشته‌اند بفرستید که من یک مرتبه دیگر آنرا بخوانم و ببینم
جواب با سوال مطابق است یا نه .

نامه سازمان دانشجویان پس از تصحیحات :
 (در رابطه با نامه شورا به مصدق)

تهران ۱۶ اردیبهشت ماه ۱۳۴۳

پیشوای معظم جناب آقای دکتر مصدق

با اجازه‌ی آن جناب نامه مورخ ۱۲ اردیبهشت ماه ۱۳۴۳ که در پاسخ پیشوای از طرف شورای مرکزی جبهه ملی تهیه شده است مطالعه شد . توضیحا زیر که مبتنى بر واقعیات و پرونده‌های موجود جبهه ملی و خصوصاً پرونده کنگره‌ی جبهه ملی است و قبل از لحظه پیشوای گذشته است به اختصار بعرض می‌رسد .

در نامه مورخ ۱۲ اردیبهشت ماه ۱۳۴۳ مطالبی بیان شده و طبعاً در مقام نتیجه‌گیری بعلت عدم التفات به برخی واقعیات رعایت عدالت و انصاف نشده است . بعضی از این موارد عبارتند از :

۱ - بر اساس نامه‌های پیشوای بعدم استحضار ایشان از جریانات استناد شده است و نتیجتاً کلیه نظریاتشان را از لحظه تشکیلات جبهه ملی صحیح ندانسته‌اند . باید به این نکته توجه می‌شد که اظهار عدم اطلاع پیشوای اولاً متن‌من مصالحتی است و ادب و احترام و اصول سیاست اقتضا می‌کند که بدین طرز مورد استناد واقع نشود . ثانیاً در نامه‌ی اخیر پیشوای دانشجویان یار آوری فرموده‌اند که در مورد نحوه مبارزه باید در متن جریان بود . در حالیکه مسائله‌ی تشکیلات غیر از آنست و عدم توفیق جبهه ملی در گذشته که قسمتی از آن معلول نداشتند سازمان صحیح بوده است احتیاج به اسناد و اطلاعات گوناگون و فراوان ندارد .

۲ - تشکیل کنگره‌ی کشوری جبهه ملی ایران از طرف احزاب و دانشگاه

مصرأً مورد تقاضا بود و همانطوریکه در نامه تلویحاً اشاره فرموده‌اند بر اثر این تقاضاها کنگره تشکیل گردید . علت اصرار بر تشکیل کنگره این بود که شاید تغییرات مطلوب در نحوه رهبری ایجاد شود و جبهه موثر شود . اما متأسفانه در عقل کنگره طوری ترتیب یافت که همان نظریات سابق را تائید کرد و به پیام پیشوا هم توجه نکرد . این عدم موفقیت ناشی از ترکیب نامتناسب کنگره بود و وجود کرسی‌های ظاهرالصلاح بسیار برای سازمانهای موهوم و یا کم نیرو .

۳ - در نامه مرقوم فرموده‌اند جبهه ملی تشکیل سازمانها را تشویق میکرد . عناوین سازمانی در چند سال گذشته وجود داشته است اما جزو چند سازمان که از دوره اول فعالیت جبهه ملی سابقه داشتند بقیه نه نیروی چند انس داشتند و نه تحرك قابل ملاحظه‌ای . سازمانهای نظیرو سازمان رانشجویان نیز بعنوان مختلف تضعیف میشدند .

سازمان جوانان که از جوانان پر شور دیپرستانی تشکیل شده بود و امیدی برای آینده بود درست مورد استفاده واقع نشد و در فاجعه بهمن ۴۰ این سازمان در اثر کارهای بی‌رویه‌اش مورد انتقاد و ایراد فراوان قرار گرفت و از اثر افتاد .

۴ - مرقوم فرموده‌اند که در کنگره جبهه نمایندگان احزاب عضویت داشته‌اند . تنها سه نفر از سه حزب وابسته به جبهه ملی عضو کنگره بودند نه بیشتر .

۵ - اینکه مرقوم داشته‌اند نمایندگان احزاب در انتخابات سازمان‌ها شرکت داشته‌اند نباید بعنوان مرحمت و لطف بیش از حد تلقی شود . افراد و اعضای احزاب در جبهه کار میکردند سازمانهای مسورد نظر را اداره مینمودند و بنابراین در انتخاباتش هم شرکت کردند . شاید مقصود این باشد که بهمان یک نماینده از هر حزب اکتفا میشد و افراد احزاب عضو سازمانها حق انتخاب نماینده‌ی دیگری نمیداشتند که تصدیق خواهند فرمود

قبول آن اندکی دشوار است.

۶ - با اینهمه شرکت احزاب وابسته تمام و کامل نبوده است. از رای دادن بسیاری از افراد عضو احزاب یا با ندادن آنکه به آنان و یا اصل ولا قبول نکردن معرفی نامه‌ی احزاب جلوگیری شد. انتخابات سازمان کارگری و سازمان جوانان مورد اعتراض قرار گرفت (و البته به آن رسیدگی نشد) انتخابات سازمان محلات که سازمان نسبتاً مهم و قابل توجهی بود و از زمان نهضت مقاومت سابقه داشت بعلت اکثریت داشتن یکی از احزاب اصولاً انجام نیافت و کرسی آنها در کنگره خالی ماند.

۷ - جمیعت نهضت آزادی ایران پعنوان جمعیت نماینده نداشت.

۸ - مقایسه تعداد نماینده‌گان هر یک از سازمانها و تعداد نماینده‌گان سازمان دانشجویان نشان دهنده‌ی برتری تعداد نماینده‌گان دانشگاه است و این مطلب صحیح است اما از بیان یک نکته حسام خود را از فرموده‌اند و آن اینست که تعداد رای دهندگان دانشگاه که فقط ۲۹ نماینده داشت نصف تعداد افراد رای دهندگی کلیه‌ی سازمانها بوده است.

در برابر ۲۹ نماینده‌ای که به دانشگاه راه شده بود این سازمانها که همه در طرف دیگر قرار میگیرند بشرح زیر نماینده داشتند:

بازار	۱ نفر، کارگران	۰ نفر، محلات	۱ نفر، فرهنگیان	۰ نفر، اصناف
نفر، کارمندان	۵ نفر، کارکنان بانکها و شرکتها	۵ نفر، تشکیلات اداری	۲ نفر، محومه	
۹ نفر، هیأة طعیه	۲ نفر، سازمان زنان	۲ نفر، ورزشکاران	۲ نفر،	

خصوصاً عرض این نکته را ضرور میداند که بعضی از این سازمانها اصولاً جز اسم و دو سه نفر کسی را نداشتند. از سازمان بانکها و شرکتها همیشه در جبهه ملی پعنوان ضرب المثل و نماینده کم کاری، پر حرفی و بسیار خصوصی و شایعه پراکنی یاد شده است.

مرقوم فرموده‌اند که نسبت به دانشجویان تحقیری بعمل نیامده است . البته تحقیر ظاهری و ماری تقریباً وجود نداشته است اما فکر میکنیم تحقیر معنوی در کار بوده است .

پیش از تشکیل کنگره به تقاضای دانشجویان در مورد رسیدگی به فاجعه اول بهمن توجهی نفرمودند و دانشجویان را برای طرح این تقاضا سرزنش کردند . در کنگره به پیشنهادهای دانشجویان توجهی نمیشد . حتی پیشنهادی که پس از پیشنهاد دانشجویان را دره شده بود بر خلاف اصول به راهی گذاشته شد ، وقتی دانشجویان بعنوان اعتراض جلسه را ترک کردند بعضی گفتند که جیشه ملی بدانشجویان احتیاج ندارد . هنگامیکه انتخابات دوره‌ی بیست و یکم آغاز شد دانشجویان بدلیل آنکه جیشه ملی همچشم از انتخابات صحبت میکرده است پیشنهاد کردند که برای مقابله با مسخره بازی های هیأت حاکمه تصمیم اتخاذ شود . متأسفانه به پیشنهاد اعتمایی نشد و آقایان رهبران از اظهار نظر خودداری فرمودند . برای اینکه دولت نتواند از سکوت بعنوان وجود آزاری انتخابات استفاده کند با وجود مخاطرات فراوان و با وجود حکومت نظامی دانشجویان تصمیم گرفتند رئیساً اقدام کنند و بتقادی میتینگ دستگاه را در برابر این مساله قرار دهند که با مخالفت و جلوگیری شدید از میتینگ به آزاد نبودن انتخابات یکباره بیگر اعتراف کند . اما در آخرین لحظات (روز ۱۴ شهریور روز قبل از میتینگ) بعنوان آنکه انجام میتینگ متصمن مفاسدی است از انجام آن جلوگیری بعمل آوردن والبته این امر موجب شد که دانشجویان لااقل در برابر مقامات انتظامی سوهون شوند .

در تنها نشریه‌ای که به اسم اخبار جیشه ملی پس از ماهها سکوت در فروردین ماه امسال منتشر گردید یک کلمه حتی یک کلمه از دانشجویان و نیام آنان در میان نیست .

نامه های کمیته ارشادگاه در شورا مورد توجه قرار نمیگیرد و مثلاً نامه اخیر سازمان دانشجویان به شورا (در اسفند ماه ۱۳۹۲) که متضمن دلائلی برای انحلال شورا و لزوم تشکیلات مؤثر و اصولی بود مسکوت گذاشته شد .

بنظر میرسد که این موارد را میتوان از مصادیق تحقیر دانست :

۱ - مرقوم فرموده اند که جبهه دو نفر نماینده دانشجو را " ولايت انتخاب نکرده است بلکه مجموع هیأة کنگره با رأي مخفی و بصورت جمیعی کلیه اعضای شورای مرکزی را انتخاب کرده است و دو نفر دانشجوی عضو شورا خود از نماینده گان دانشجویان در کنگره بوده و نظیر سایر اعضای شورا برگزیده شده اند . . . " این مطلب در حد خود صحیح است ولی ایسرا د بهمن کار بوده است . در اینکه دو نفر دانشجو فعلاً در شوری عضویت دارند و از دوستان ما هستند حرفی نیست و در اینکه این دو نفر نماینده گان منتخب دانشجویان دانشگاه فنی و دانشگاه ملی برای شرکت در کنگره بوده اند بازهم بحثی نیست .

گفتگو در اینست که اکثریت نماینده گان منتخب دانشجویان عضو کنگره ننمایند .
بندگی از طرف مولکین خود (و در نتیجه دانشجویان) این دورا بعنوان نماینده خود در شوری نامزد نکردند و آنها را نماینده خود نمی شناختند و نمی شناسند .

دانشجویان مساله داشتن کرسی خاص برای خود در شوری را در کنگره مطرح کردند . دانشجویان میخواستند نماینده گانی از طرف آنان در شوری باشد . آنها نماینده گان دانشجویان عضو شوری میخواستند و میخواهند نه دانشجو یا دانشجویان عضو شوری .

بنابراین در عین صحت این مطلب که دو تن دانشجو در شوری عضویت دارند و در عین آنکه فعلاً در صلاحیت فردی آنها که دوستان عزیز ما هستند اثباتاً یا نفیاً حرفی نداریم این ایراد را بجای خود باقی میدانیم که

دانشجویان در شوری نماینده نداشتند و ندارند سه نفر نماینده با توجه
بسازمان نسبتیه متحرک و وسیع دانشجویان و تعداد اعضای سازمان دانشجو
در برابر سی و پنج نفر از کل اعضای انتخابی شوری زیاد نبود بلکه کم هم بود
و البته بین سه نفر رای کافی داره نشد و دلیل آن این بود که در ترکیب
نامتناسب کنگره با اینکه نصف مجموع رای دهندگان تهران در انتخابات کنگره
از دانشجویان بود دانشجویان فقط ۲۹ نفر نماینده داشتند.

خلاصه این بحث اینستکه دو دانشجوی فعلی عضو شوری نماینده‌گان
دانشجویان در شوری نیستند چون اکثریت نماینده‌گان دانشجویان عضو کنگره
آنها را کاندید نکرده بودند و این دو نفر از طرف مجموع هیئت کنگره بارأی
مخفي و مستقيم و بصورت جمعي ولا يتا بعنوان نماینده دانشگاه انتخاب شده
اند.

۱۱ - در باره دانشجویان دانشگاه‌های شهرستانها و اصولاً فعالیت
جبهه ملی در شهرستانها میتوان گفت که تقریباً تنها در شهرستان‌هایی
فعالیت وجود دارد که دانشگاه و دانشگاه‌های هست و یا احزاب اندکی
کوشش میکنند. بینابراین با توجه به اینکه در شهرستانها قسمت بیشتر بار
مارزه بر دوش دانشجویان بوده است می‌بایست بهمین نسبت
نماینده داشته باشد. و حال آنکه چنین نبوده و تنها برای کل دانشجویان
شهرستانها ۶ نماینده پیش‌بینی شده بود. از تشکیلات وسیع شهرستانها هم
که در نامه یاد شده است جز فعالیت دانشجویان اطلاع دیگری در دستم
نیست. در گذشته متاسفانه کمتر به شهرستانها توجه شده است و جز جناب
آقای صالح که به زادگاه خود توجهی داشته و دارند و دوشه تن دیگر بقیه
تقریباً هیچگاه نه در اندیشه زار و بوم خود بوده و نه به محلی که مردم ان -
خاطرات فراوان از مبارزات در خشان ایشان داشته و آنان را با آغوش باز
استقبال میکردند سفری کردند و اگر هم در بعضی دیگر از شهرستانها

نامی از جبهه ملی هست ثمره گوشش و فعالیت دانشجویانی است که هنگام تنظیلات بوطن خود سفر کرده‌اند و بجای استراحت بفعالیت پرداخته‌اند.

۱۲ - مرقوم فرموده‌اند که : جبهه ملی علا نمیتوانسته است در امسار سازمانها و فعالیت دانشجویان خارج از ایران نظارت داشته باشد.

این فکر شاید اخیراً پیدا شده باشد زیرا پیش از این همانطور که در نامه اشاره فرموده‌اند برای دانشجویان خارج از کشور نماینده در نظر گرفته بودند و این نشانه‌ای از نظارت، ارتباط و رهبری است ثانیاً تا چندی پیش که سکوت فعلی پیش‌نیامده بود کمیسیون رابطه با خارجه در تشکیلات جبهه ملی کار میکرد و ریاست آنهم با حناب آقای دکتر آذر بود. پیام دانشجویان مقیم خارج کشور نیز بوسیله جناب ایشان در کنگره قرائت شد.

۱۳ - متأسفانه بسیاری از نظرات، نظریه جبهه ملی با مفهوم حزب بسیار بزرگ و انحلال احزاب وغیره از تهران تلقین میشد.

۱۴ - مرقوم فرموده‌اید که جبهه ملی راجع با احزاب نظری نداشته است. ولی میدانیم که هنگامیکه حزب سوسیالیست (منشعب از حزب زحمتکشان نیروی سوم) برهبری آقای دکتر خنجی انحلال خود را اعلام کرد و اجرای این امر را با احزاب دیگر نیز پیشنهاد نمود فداکاریشان مورد تکریم و تایید شوری قرار گرفت. و پس از آنهم تعلیمات و تشکیلات جبهه ملی با تبحص از حزب منحل شده سوسیالیست آقای خنجی داده شد. حزبی‌های سابق برای جبهه حوزه‌های حزبی ساختند و تبلیغ علیه احزاب و سایر مخالفین انحلال احزاب و جمعیتها از جمله دانشگاه آغاز گردید. اگر این مطلب معروض صحیح باشد باید قبول کرد که در جبهه ملی نسبت به احزاب نظر وجود داشته است.

۱۵ - در همین نامه نیز نظر ناساعد شوری نسبت به احزاب به عرض پیشوا رسیده است. مرقوم فرموده‌اند "در شهرستانها هرگاه تشکیلات جبهه

ملی منحصر به احزاب گردد در این مراکز نمیتوان تشکیلات وسیع جبهه را که بتواند تماس و ارتباط با مردم محل داشته باشد بوجود آورد . " و این مطلب تحقیر احزاب را متنضم است .

۱۶ - مرقوم فرموده‌اند : " در تشکیلات جبهه ملی هیچگاه صحبت انحصار احزاب نبوده بلکه همیشه صحبت از تشکیل سازمانهای بوده است که بتوانند سایر اجتماعات و دسته‌ها را در بر گیرد . "

بعرض رسید که صحبت انحصار بود تبلیغ ضد حزبی هم میشد و حزب هم منحل گردید . سازمان جدید هم متأسفانه با بتکار جبهه ملی تشکیل نشد و بر عکس پکی از علل مخالفت با نهضت آزادی این بود و در کنگره هم عنوان شد که جمعیت نهضت آزادی ایران پس از تجدید فعالیت جبهه ملی نمی‌باشد تشکیل شود و پیشوا بخوبی واقفند که از راه دادن نهضت آزادی به جبهه ملی حتی در کنگره هم مخالفت بعمل آمد و عضویت حضرت آیت الله طالقانی و جناب آقای مهندس بازرگان هم در شورای جبهه ملی جنبه فوری داشت نه نعایندگی جمعیت نهضت آزادی ایران .

۱۷ - در مورد جامعه سوسیالیستها فرموده‌اند : " در اوان تجدید فعالیت جبهه تقاضای عضویتی از آنان رسید و بعلت مخالفت بعضی از آقایان مسکوت ماند و تا کنون عضویت آنها مورد بررسی قرار نگرفته است " . نزد یک به چهارسال از تجدید فعالیت جبهه ملی میگذرد آیا درست است که عضویت جمعیتی چهارسال مسکوت بماند و مورد بررسی قرار نگیرد ؟

۱۸ - مرقوم فرموده‌اند : " نظریات حضرت‌عالی در مورد پذیرش احزاب و اجتماعات و دستگاتیکه حاضرند در راه آزادی فداکاری کنند بر طبق مقررات اساسنامه امکان پذیر است " . اگر نظر پیشوا همان است که در پیام بکنگره ابلاغ فرموده‌اند که : " دربهای جبهه ملی باید بروی تمام احزاب و دسته‌های افراد باز شود " و در نامه اخیر محدوداً تذکر داده‌اند

باید بعرض بررساند که اساسنامه بر آن جهت نیست . با این اساسنامه نه تنها در را باز نکرد بلکه در بهای باز را بستند و حتی گل گرفتند . بر طبق این اساسنامه قبول وابستگی جمعیت‌هار رصلاحیت کنگره است . یعنی می‌ایست برای وابستگی جمعیت‌ها منتظر تشکیل کنگره جدید بود . بعبارت دیگر هر دو سال یکبار احزاب و اجتماعات می‌توانند تقاضای خصوصیت کنند و متسغانه ممکن است در کنگره هم با وضعی نظیر وضع نهضت آزادی روسرو شوند . چون بر طبق همین اساسنامه در کنگره در حال تشکیل تقاضایشان مطرح شد و با جنجال فراوان به صورتی خاتمه یافت که نه تنها مسئله مجلس ماند بلکه ناراحتی‌های را هم موجب شد که پیشوا خود مطلع می‌باشد .

۱۹ - مرقوم فرموده‌اند که . "اعتراض‌ها از جانب احزاب و عناصر است و اصلاح اساسنامه بهانه" . اعتراض فقط از طرف بعضی از احزاب نیست . حزب مردم ایران ، حزب ملت ایران ، جوانان و اعضای فعال حزب ایران که در کنگره اخیر این حزب هم اکثریت داشته‌اند ، دانشگاه ، بازار که در جبهه ملی فعالی هستند و نهضت آزادی ایران و جامعه سوسیالیستها که در خارج این جبهه فعالی هستند اعتراض دارند و اعتراض هم به سکوتی است که می‌تنسی بر سیاست صبر و انتظار مصوب شوری است .

اعتراض به نحوه عمل و مبارزه است . مساله اساسنامه هم یک مساله اساسی است و بهانه نیست . فعلاً نیز طرح نشده است بلکه لااقل از زمان تشکیل کنگره مورد بحث و گفتگو و اعراض و اعتراض است . در عمل هم ثابت شده است که با این ترکیب نامتناسب سیاست صحیح اتخاذ کردن کاری مشکل و گاهی ممتنع است . اصلاح اساسنامه یکی از کارهای اساسی است برای تغییر شکل کار و نحوه عمل .

اعتراض‌کنندگان مایلند کسانی که صاحب نیرو و تشکیلاتند را وهم جمع شوند و با ارزیابی نیروی خود تصفیهاتی بگیرند و متعهد اجرای آن باشند .

۲۰ - مرقوم فرموده‌اند که جون معتقد باساس تشکیلاتی فعلی جبهه ملی هستند نمی‌توانند اساسنامه را تغییر دهند. متسفانه همین اساسنامه هم اجرا نشده است. هیات را اوران که در اساسنامه پیش‌بینی شده است در مدت ۱۷ ماه گذشته تشکیل نشده است. کسانی که سه جلسه غیبت غیر موجہ را شتماند مستعفی شناخته نشده‌اند و در چند ماهی که آقایان روزنده بودند جبهه ملی بلا تکلیف بود.

۲۱ - مرقوم فرموده‌اند . . . عناصر معتقد باساس تشکیلاتی فعلی جبهه ملی از شرکت در سازمانهای دیگر معذور خواهند بود . . . تپنظر لیست می‌رسد که رهبری نباید گرفتار الفاظ باشد . اعتقاد باید اعتقاد بکار و فعا و مبارزه باشد نه باساس تشکیلاتی غلط و این مطلب باید مسلم باشد که تشکیلات باید در خدمت جبهه ملی و مala ملت ایران باشد نه جبهه ملی در خدمت تشکیلات و بندۀ و فرمانبردار آن

سازمان دانشجویان جبهه ملی ایران

احمد آبار - ۲۶ اردیبهشت ۱۳۴۳

آقایان محترم و فرزندان عزیزم

[سازمان دانشجویان جبهه ملی ایران]

نامه مورخ ۱۸ اردیبهشت رسید و هوجب نهایت امتنان گردید فداکاریها شما در راه وطن عزیز موجب افتخار هموطنان است . امید و چشمداشت عموم به فداکاریها و از خود گذشتگی‌هاییست که در راه آزادی و استقلال ایران وطن عزیز نموده‌اید . اینجانب برای شما فرزندان عزیز کمال احترام قائلم و اکنون که کاری از من ساخته نیست و در زندان بسر میرم با قلبی محزون و چشمی گریان توفیق شمارا بیش از پیش از خدا مسئلت دارم .

کسی که شمارا بسیار دوست دارد دکتر محمد مصدق

احمد آباد - اردیبهشت ماه ۱۳۴۳

شورای مرکزی جبهه ملی

مرقومه محترمه مورخ ۱۲ اردیبهشت عز وصول بخشید و بنظر آقایان مخالفان رسید . جوابی را که داره‌اند تقدیم میکنم و باستحضار می‌رسانم که اساسنامه و آئین نامه جبهه ملی طوری تنظیم نشده که ملت ایران بتواند از آن استفاده نماید و کاری که صورت می‌گیرد زیر نظر عموم احزاب و اجتماعات و دستجات باشد . اینجانب را عقیده آنست که انتخاب اعضای شوری بدست کنگره که در هر دو سال یکبار تشکیل میشود و قادر نیست بکار شوری نظارت کند کاریست بیهوده چه هر هیاتی را که افرادی انتخاب کنند باید در کار آن هیات نظارت داشته باشند تا هر چه میشود در لفع جامعه تمام شود . اینجانب با تشکیل کنگره که هر دو سال یکبار در طهران تشکیل شود و احتیاجات محلی خود را اظهار کند و هر تصمیمی که اتخاذ میشود از روی کمال بصیرت باشد و بدرد مردم خارج از مرکز بخورد کاملاً موافق ولی موافق نیستم اگر حزبی تشکیل شد و خواست وارد جبهه ملی بشود مدت دو سال صبر کند تا کنگره تشکیل بشود یا نشود . آیا تصویب نمیفرماید که این نظریه برخلاف مصلحت مملکت است چونکه هر قدر جمعیت جبهه کم باشد پھرر مملکت است ؟

انتخابات اعضای شورای جبهه ملی بدست کنگره همان طریق انتخاباتی است که دولت از طرف مردم میکند با این تفاوت که وکلای مجلسین خود را مسئول دولت میدانند و آن را اصطلاحاً مشروطه معکوس میگویند ولی اعضای شوری که بدست کنگره انتخاب میشوند نه در مقابل کنگره مسئولند و نه در مقابل حزبی که بنام آن وارد کنگره شده‌اند و روح حزب از انتخاب

آنان بی خبر است و مسئولیت‌شان فقط در مقابل یک چهار اعضاً منفرد و بی پشت و پنهان است که قادر نیستند در پیشرفت جبهه ملی اقدامات موثری بگذند. شورای مرکزی جبهه باید از تمام احزاب و دستگاه‌ها و سازمان‌های صنفی و محلی تشکیل شود تا جبهه تقویت گردد و مورد احترام ملت باشد. نظر اینجانب به حزب توده نیست که آنرا مخالفین آزادی و استقلال ملکت بهانه قرار دهد و نگذارند جبهه ملی با مال و آرزوی خود بررسد بلکه مربوط به احزابی است که مستقلند و میتوانند حافظ منافع جامعه باشند.

این جانب با این قسمت از فصل ۳۹ اساسنامه که میگوید "مدارک مربوط به احزاب در دیپرخانه جبهه ملی محفوظ خواهد ماند" مخالف چونکه حرفی است بלא اثر. چنانچه مقصود تنظیم کنندگان اساسنامه حزب توده باشد کیست که آنرا نشناسد و لازم بارائه مدرک باشد؟ جبهه نیز یک اداره دولتی نیست که پروتده کارمندان و مستخدمندان را بایگانی کند و با وجود عده‌ای از ما بهتران در خود شوری، مدارک محفوظ بمانند و این عمل سبب شود که جبهه از هضوبیت افراد فداکار بگاهد. آن روز که مرحوم جنت‌مکان ستارخان قد علم نمود و در راه آزادی و استقلال وطن قدم برداشت کسی با ونگفت سابقه خود را بیان کند. چنانچه این حرف گفته شده بود شاید مایوس میشد و کاری صورت نمیدارد. و بعد همه زیدند که از آن مرد شریف و وطن پرست کاری صورت گرفت که تا ایران باقی است نامش فراموش نمیشود و زبان زد خاص و عام خواهد بود.

بطور خلاصه تشکیل شوری بدینظریق مؤثر نیست و اعضای شوری باید هر کدام موكلانی را شته باشند که خود را در مقابل موكلان حقیقی مسئول بدانند و در انجام مقاصد جبهه به آنان کف کنند. و این کار وقتی صورت خواهد گرفت که فردی در حزب خود از طریق همارزه شبخصیتش پیدا کند و معتقد‌انی بدست آورد تا بتواند در شورای جبهه ملی در نفع وطن

خود استفاده نماید. اشخاصی مولکی را که گنگره یا شوری انتخاب کنند آلت دست اشخاصی می‌شوند که آنها را توصیه می‌کنند و بدین طریق ایران همیشه فاقد رجال خواهد بود و بهمین جهات در عرض این چند سال جبهه ملی نتوانست کوچکترین قدمی در راه آزادی و استقلال ایران برد ازد. و بهترین مثال وجودی است که هموطنان عزیز برای ساختمانهایی در محل زلزله به جبهه ملی را دند ولی جبهه با این عنوان که بعضی از ماموریت‌نیز مانع ساختمان می‌شوند در نزد و تظاهراتی نکرد، وجود را در یکی از بانکها و دیگر گذاشت. آیا بهتر نبود که مظلومیت خود را بدنیا ثابت کند و بعد جلسه‌ای از صاحبان وجود تشکیل دهد و آنرا به رهندگان وجود بپرسند؟

آیا می‌شود تصور کرد که نمایندگان احزاب و دستجات وقتی پای مصالح مملکت بینان آمد از کار شانه خالی کنند و رائی را که در موارد مهم با ورقه و علنی گرفته می‌شود برخلاف مصلحت بد هند؟ این جانب دیده‌ام اشخاصی که سابقه خوب نداشته‌اند، ولی در اجتماع و رادن رای علنی نتوانستند با افکار جامعه مخالفت کنند، و بهترین مثال تصویب ملی شدن صنعت نفت است در مجلس ۱۶ و استعفاء عده‌زیادی از نمایندگان مجلس قبل از اینکه نتیجه رفراندوم معلوم شود، و این مردان وطن پرست هنوز هم مورد بیعمدی و دستگاه می‌باشند. آن روز وضعیت طوری بود که جامعه می‌توانست افکار خود را اظهار کند، ولی بعد که دول استعمار سازش کردند و جدیست خود را بیشتر نمودند و یک‌بار قدر نیست مبارزه کند و یکی از جهاتی که نمی‌تواند جبهه‌ملی است که بدین طریق تشکیل شده است.

جبهه‌ملی احتیاج به افراد شجاع و وطن پرستدارد که به نمایندگی از طرف احزاب و دستجات از حقوق ملت ایران دفاع کنند، و با این اساسنامه و آئین نامه‌کاری ساخته نیست. آیا ممکن است از چند ورق کاغذ بیمه‌سرف

در راه منافع ایران صرفنظر کنند و با مشارکت مخالفین اقدام در تنظیم یک اساسنامه جدید و مفید بفرمایند؟ شاید این اتفاق سبب شود که بتوانند گامهایی در راه آزادی و استقلال وطن بزرگ آرند. بنده با حال ناتوان و در این زندان بیش از این نباید عرض کنم و مصدع شوم چنانچه عرايضم مورد توجه قوار نگرفت اين آخرین نامه‌ایست که تقدیم می‌کنم. به انتظار جواب
فقط در رد یا قبول پیشنهاد.

دکتر محمد مصدق

پیوست :

جواب مخالفان طبق تاریخ تنظیم نامه‌ها :

- ۱ - نامه مورخ ۱۲ اردیبهشت سازمان دانشجویان جبهه ملی ایران
 - ۲ - نامه مورخ ۱۲ اردیبهشت حزب ملت ایران
 - ۳ - نامه مورخ ۱۷ اردیبهشت جامعه سوسیالیستهای نهضت ملی ایران
 - ۴ - نامه مورخ ۲۷ اردیبهشت حزب مردم ایران وضعیم آن.
- نامه نهضت آزادی ایران هم بعد از ۲۹ اردیبهشت رسید که آن نیز برای شورای جبهه ملی ارسال شده است.

الهیار صالح رئیس هیئت اجرائیه جبهه قصد
کناره گیری خود را در اثر مکاتبات فوق اظهار
راشت مگر اینکه اساسنامه بهمان صورت گذشته
باقی بماند. مصدق این نامه را برای وی نوشت.

احمد آبار - ۱۲ خرداد ۱۳۴۳

خدمت جناب آقای الهیار صالح دوست عزیزم

قربات بگویم از کسالت جنابعالی امروز اطلاع حاصل نموده موقبل
بفرمایید که بسیار متأسفم و خواهانم که هرجه زودتر رفع شود و مژده صحبت
و سلامت جنابعالی باراد تمند برسد، و در ضمن میخواهم عرض کنم کناره جوئی
جنابعالی از کار جبهه طی موجب یاس مردم است و اشخاصی مثل جنابعالی
باید موجب امید واری باشد نه اینکه عده بیشماری را مایوس بفرمایید. یک
رجل سیاسی هرگز از خدمت به جامعه نمایایست خود را دارد. بیائید
برای خیر جامعه یک اساسنامه ای که مورد قبول عموم باشد تنظیم فرمایید
و یک عده مخالف را با این عمل پسندیده، امیدوار و در خدمت بوطن مهیا
فرمایید و با این عمل پسندیده جامعه را از خود راضی و برای خدمت
بوطن عزیز مهیا نمائید. این است نظرات ارادتمند، تا چه قبول افتاد و
چه در نظر آید.

دکتر محمد مصدق

تهران - ۱۸ خرداد ۱۳۴۳

پیشوای معظم و سرور ارجمند

مرقوم ۱۲ خرداد زیارت و موجب کمال تشکر گردید. بطوریکه در نامه

قبل هم عرض کردم بنده مبتلى به دو بیماری مهم (ورم پروستات و سنگ گلیه) هستم و مدت زمانی است که در مقام کنارهگیری بوده ام تا اینکه بعلت شدت بیماری و مشکلات طاقتفرسای اخیر قدرت اراده خدمت از بنده بکلی سلب گردید و ناچار به استعفاء بوده و هستم.

راجع به اصلاح اساسنامه جبهه، ملی هم که بار دیگر اشاره فرموده اید جواب همان است که در نامه های رسمی هیئت اجراییه و شورای جبهه معرض رسیده است. و بنده نصیتوانم چیزی بر آن اضافه کنم. سلامتی وجود محترم را خواهانست.

الهیار صالح

احمد آبار - ۲۲ خرداد ماه ۱۳۴۳

سازمان دانشجویان جبهه ملی ایران

نامه آن سازمان محترم در ۲۹ اردیبهشت قبل به شورای جبهه ملی ارسال شد و مساعی اینجانب برای همکاری و تجدید نظر در اساسنامه بجائی نرسید. اکنون رونوشت نامه خود و مرقومه جناب آقای الهیار صالح را تقدیم میکنم که از آن مستحضر باشد.

دکتر محمد مصدق

پیوست :

- ۱ - رونوشت نامه اینجانب
- ۲ - رونوشت مرقومه جناب آقای الهیار صالح

نامه دکتر مصدق به دکتر شایگان و ش. سرح
چگونگی انحلال جبهه ملی دوم

احمد آباد - ۴ مهر ۱۳۴۳

قربات شوم از شهریور ۱۳۴۱ که در جواب مرقومه جنابعالی شرحی عرض نمودم دیگر بطور مستقیم خبری از جنابعالی نداشتم تا مرقومه مورخ ۱۵ سپتامبر (۱۴ شهریور) رسید و روح مسرت بخشی در گالبد نحیف دوستدار رسید . اینکه مرقوم فرموده اید بواسطه انسداد باب مکاتبه در این مدت اظهار لطف نفرموده‌اند مورد تائید است چونکه خود بنده هم که بواسطه غیبت فرزندم دکتر غلامحسین مسافر اروپا احتیاج بدکرد اشتم . (روزگذشت تا اجازه دارند دکتر دیگری بند را معاینه کند . اگر باب مکاتبه مفتوح نیست خلقت ما طوری ساخته شده که با نبودن هیچ ارتباط مثل هم فکر میکنیم و در مسائل سیاسی اختلاف نداریم کما اینکه جنابعالی نمایند مجلس بودید و بنده دور راس دولت و هر دو یک جو فکر میکردیم و هر قدمی که بر مید اشتم در صلاح جامعه بود و بنده هیچ وقت فداکاریهای جنابعالی را در شورای سازمان ملل متفق و دیوان بین المللی لاهه فراموش نمیکنم و والحق که قدمهای مفیدی برای مملکت برداشتید . خواهانم خدا بشما عوض کرامت کند و ملت رنج دیده ایران قدر خدمات جنابعالی را بدائد . اکنون قدری از جبهه ملی عرض میکنم که چون نخواست با نظریات بنده راجع به تجدید نظر در اساسنامه و آئین نامه موافقت کند دست از کارکشید و جبهه منحل گردید . نظریاتم این بوده اشخاص منفرد که در هیچ اجتماعی نیستند وارد جبهه نشوند و همچنین اشخاصی که در اجتماعات هستند همان اجتماعات آنها را انتخاب کند و در مملکت مشروطه از افزار کاری ساخته نیست افراد را باید اجتماع خودشان انتخاب کنند تا پشتیبان آنها

باشند . انتخاب اعضای شوری که بعضی عضو اجتماعات بودند و اکثریت شان در هیچ اجتماعی نبودند بدست کنگره ولايات که هر دو سال یکبار اگر تشکیل میشد هد بزرگی در راه پیشرفت جبهه ملی بود که احتیاج بکمک سازمانهای سیاسی و اجتماعات داشت و یک چنین انتخاباتی در حکوم انتخاباتی است که برای مجلسین میکند و روح ملت از آن بیخبر است با این فرق که نمایندگان شورای جبهه که روح اجتماعات او انتخابشان بیخبر است مسئول هیچ اجتماعی نبودند و چنین توضیح را ده میشد که آنها مسئول کنگره هستند که هر دو سال یکبار باید در طهران تشکیل شود . خلاصه اینکه اعضای شوری نه مسئول بودند نه جمیعتی داشتند که پشتیبان آنها باشد و بعضی از اشخاص منفرد که وارد شوری شده بودند مقصود شان این بود وقت خود را در یک اجتماع بگذرانند و برخی دیگر مأموریت را داشتند که در کار جبهه نظارت کنند و گزارش خود را بجاهای لازم رسانند و بهمین جهات بود که جبهه ملی نتوانست کوچکترین قدری در راه مصالح مملکت برد . البته نظریات بندۀ مربوط است به جبهه ملی در مرکز ولی در خارج از مرکز چون در بعضی نقاط عده‌ای هموطنان آنقدر نیست که بتوانند حزب تشکیل رهند از عقاید و نظریات این جوانان مطلع وطنپرست باید بعد امکان استفاده نمود و باید از آنان دعوت نمود که بعضی است شورای جبهه در آیند . اگر جبهه ملی در مرکز تشکیل شد و آئین نامه‌ای تنظیم نمود که اجرای آن در خارج از کشور عملی باشد کار سهل میشود و همه تابع یک مقررات خواهند شد والا هر جبهه باید برای خود مقررات خاصی تنظیم کند و غیر از آزادی و استقلال ایران پیرامون هیچ مرامی نگردد چه با این مردم هیچکس نمیتواند مخالفت کند ولی با هر مردمی غیر از این ولو مفید باشد مخالفت خواهند کرد . برای اینکه جبهه نتواند در مردم اصلی که آزادی و استقلال ایران است توفیق حاصل نماید و این رویه

مانع از این نیست که هر حزب و هر اجتماع مردم خاص برای خود داشته باشد.
بیش از این عرض ندارم و توفیق جناب‌اللی و جوانان وطنپرست را که چشم
وطنپرستان این مملکت بآنها روخته شده است از خدا خواهانم .
دکتر محمد مصدق

مؤخره

و خواننده قطعاً حق دارد بپرسد که در سازمانی با چنین ماهیت
و سرشت، چرا سالها باقی ماندیم؟ و چه هدفی را دنبال میکردیم؟
و جواب ما چنین خواهد بود:

اکثریت ما فعالیت سیاسی و یا سازمانی خود را از این سازمان شروع
کردیم. رشد تدریجی ما در هر لحظه ما را با تضادهای موجود بیشتر
آشنا میکرد تا آنکه به این نتیجه رسیدیم که باید سازمان خاص خود را بوجو
آوریم. اما مجموعه ما در ابتدا از نظر بینشی آن صلابت را نداشت. که بتوا
بندهای گذشته را ببرد و پرآگماتیسم ما صرفاً مزایای زودگذر اراده فعالیت
را من دید و نه مضار استراتژیک آنرا. و هنگامی که به این درک رسیدیم،
توصیه رفقای داخل و ادامه کمبودهای خود ما، مانع از روشن کردن خطوط
مان با جبهه ملی شد. و سپس زمانیکه قطع رابطه ما با چریکها محظوظات
ما را از بین برد و تصمیم به توقف فعالیت خود در این سازمان را گرفتیم، از
آنجا که اکثریت فعالین جبهه یا بما پیوسته بودند و یا با ما در این مورد
همنظری را شتند، روشن شد که از این پس فعالیت چشمگیری - حتی از
جانب سایرین - بنام جبهه وجود نخواهد داشت. هرگز به دلیلی ت Hessim
به قطع فعالیت در جبهه گرفته بود. بنابراین اگر اکنون خروج ما و دیگران
از سازمانهای جبهه ملی مقارن با انحلال تشکیلات آن میشود، این تنها
نشانه‌ایست از درک یک واقعیت توسط افراد مختلف، از زوایای متفاوت و
بدلائل گوناگون، با این ملاحظه که برخی بانیاز زمان بطور واقع بینانه و برو
میشوند، و برخی با ترشوئی. اما واقعیت از فراسوی خلوق و سلوك عبور
باید آینده میکند.

گروه اتحاد کمونیستی

تکنیک از

طریق داران سازمان وحدت کمونیستی
در خارج از کشور